

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1524

18.05.2018

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Павленка Ю. О., оголошений на засіданні Верховної Ради України 18 травня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

«14» травня 2018 р.
Вих. № 183/д.д-46

Прем'єр-міністру України
В.Б. ГРОЙСМАНУ

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Про вимогу усунути дискримінаційні норми
щодо дітей-сиріт та дітей, позбавлених
батьківського піклування з нормативних актів
Кабінету Міністрів України*

Шановний Володимире Борисовичу!

Останніми роками у нормативних актах Кабінету Міністрів України запроваджено низку дискримінаційних норм щодо дітей-сиріт та дітей позбавлених батьківського піклування, які порушують Закони України.

Вважаю за необхідне:

1. внести зміни до постанови Кабінету Міністрів «Про затвердження Порядку та Методики проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації державної регіональної політики» №856 від 21 жовтня 2015 року, вилучивши із показників щоквартальної оцінки пункт 57, як такий, що грубо порушує вимоги Сімейного Кодексу та права дитини на захист з боку держави. Протизаконність такої норми визнає і Мінсоцполітики. На численні мої запити як народного депутата повідомляють про відмову Мінрегіонбуду вносити зміни. На місцевому рівні ця норма обумовлює бездіяльність виконавчої влади у випадках, коли дитину необхідно вилучити з небезпеки від батьків, фактично сприяє високому рівню травмування та смертності дітей від недогляду та жорстокого ставлення.

2. внести зміни до розпорядження Кабінету Міністрів №333 від 1 квітня 2014 року «Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні» в частині визначення розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади у відповідності до передбачених законодавством функцій таких органів та вимог Конвенції ООН про права дитини.

3. вжити заходів щодо приведення п.55 постанови Кабінету Міністрів від 8 жовтня 2008 року № 905 «Про затвердження Порядку провадження діяльності з усиновлення та здійснення нагляду за дотриманням прав усиновлених дітей» у відповідність з правами дитини та нормами Сімейного Кодексу України, а саме уточнити, що для припинення процесу усиновлення дитини іншими особами, її родичі мають подати заяву про намір опікуватися дитиною або відновити батьківські права до суду. У чинній на сьогодні редакції ця норма грубо порушує численні акти законодавства про пріоритет прав дитини над правами дорослих та протирічить вимогам статей 166, 207 Сімейного Кодексу України, де визначено правові наслідки позбавлення батьківських прав і права дитини на усиновлення.

4. привести Постанову Кабінету Міністрів №300 від 18 квітня 2018 року у відповідність до вимог статті 52 Конституції України (щодо рівності прав дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування на утримання державою). Постанова утримує дискримінаційні норми за соціальним походженням дітей, запроваджуючи на 2018 рік право отримати житло тільки дітям-сиротам, порушуючи право на житло дітей, позбавлених батьківського піклування. Цим грубо порушено 52 статтю Конституції України та численні закони України про рівність прав дітей, які втратили батьківське піклування.

5. прискорити затвердження Кабінетом Міністрів положення про малий груповий будинок, кошти на створення яких другий рік передбачені і використовуються з Державного бюджету без затвердженої нормативної бази їх створення та діяльності;

6. переглянути зміни, внесені постановою Кабінету Міністрів № 877 від 15 листопада 2017 року в частині конкретизації повноважень об'єднаних територіальних громад з питань захисту прав дитини, забезпечивши спроможність ОТГ виконати ці повноваження у тому числі і щодо встановлення опіки над дітьми, влаштування у сімейні форми виховання, сприяння їх усиновленню;

7. терміново доопрацювати зміни, внесені пунктами 1.8 і 3.6 постановою Кабінету Міністрів №458 від 22 листопада 2016 року «Про внесення змін до Положення про дитячий будинок сімейного типу та про прийомні сім'ї» в частині створення умов для реалізації права батьків-вихователів та прийомних батьків на пріоритетне усиновлення своїх вихованців та прийомних дітей, як це передбачено 213 статтею Сімейного Кодексу, а саме «за наявності кількох осіб, які виявили бажання усиновити одну і ту ж дитину, переважне право на її усиновлення має громадянин України, в сім'ї якого виховується дитина».

Звертаю увагу також на те, що в багатьох документах, які розглядає та затверджує Уряд, запроваджуються для батьків, прийомних батьків, опікунів, батьків-вихователів норми покарання, а не допомоги. Така ж логіка закладена і у нещодавно схваленому Кабміном і внесеному до Верховної Ради проекті Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання жорстокому поводженню з дітьми, виникненню безпосередньої загрози їх життю або здоров'ю та подолання цих явищ». На хибність, помилковість такого підходу, в умовах кадрової та методичної кризи соціальних служб, Україні вказував Комітет ООН з прав дитини у «Заключних спостереженнях: Україна» ще у січні 2011 року (44-те зауваження). Комітет ООН з прав дитини закликає Україну активізувати свої зусилля у розширенні систем підтримки сімей шляхом переходу від карних заходів у відповідь на невиконання батьками обов'язків до розширеної соціальної підтримки сімей. Натомість, в Україні зменшується кількість працюючих в Службах у правах дітей та Центрах соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, зменшуються обсяги соціальних послуг, відповідно зростає караюча функція держави щодо неспроможних сімей.

Прошу Вас, шановний Володимире Борисовичу, вжити заходів до усунення з зазначених нормативних актів Кабінету Міністрів України норм, які порушують права дитини і протирічить законам України, посилити фахову спроможність Департаменту та Директорату з питань захисту прав дитини Мінсоцполітики та поінформувати мене у передбачений законодавством термін.

З повагою,

Народний депутат України

ПАВЛЕНКО Ю.О.

(посв. № 183)